

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Варна, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Юлия Р. Бажлекова Въззивно гражданско дело № 20223000500506 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе пред вид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба на Д. Д. Д., чрез адв. Бр.Б. срещу решение № 260006 от 29.04.2022г. на състав на Окръжен съд Добрич, постановено по гр. дело № 288 по описа за 2020г., в частта, с която са отхвърлени кумулативно съединените искове предявени срещу „Лъки старс къмпани“ ЕООД гр.София и М. Е. Н. от с. Овчарово, община Балчик за солидарното им осъждане да заплатят на въззивника обезщетение за неимуществени вреди, в резултата на извършено престъпление по чл.129 НК, за което М. Е. Н. е признат за виновен с одобрено по реда на чл.138 от НПК споразумение по ДП №115/2018г. на РУ Албена, за разликата над 25 000лв. до претендираните 95 000лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането-29.08.2018г. до окончателното изплащане на главницата.

В жалбата си твърди, че решението на първоинстанционния съд в обжалваната част е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила като се излагат съображения, че определения размера на присъденото обезщетение е занижен като е нарушен принципът за справедливост, установен с разпоредбата на чл.52 ЗЗД и не са съобразени разясненията дадени с ППВС №4/68г. Претендира се отмяна на решението обжалваната част и уважаване на иска за обезщетение на претърпените неимуществени вреди в предявения размер от 95000лв. и присъждане на разноските по делото.

В срока по член 263, алинея 1 от ГПК въззиваемите страни „Лъки старс къмпани“ЕООД и М. Е. Н. не са представили отговор по въззивната жалбата.

Не изпращат представители в съдебно заседание и не изразяват становища по жалбата.

Решението на окръжния съд е влязло в сила в осъдителната част за сумите от 25 000лв.-обезщетение за неимуществени вреди и 2620лв.-обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва върху главниците от 29.08.2018г. до окончателното им изплащане.

Обжалваното решение е валидно изцяло и допустимо в обжалваната част, а по правилността му, настоящият състав на Варненски апелативен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и приложимия закон, намира за установено следното:

Окръжният съд се е произнесъл по предявени в условията на обективно, кумулативно, пасивно субективно съединяване искове от Д. Д. Д. срещу „Лъки старс къмпани“ЕООД и М. Е. Н. с правно основание чл.45, ал.1 ЗЗД, чл.49 ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответниците солидарно да заплатят на ищеца сумата от 95 000 лева, претендирани като обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, в резултат на телесни увреди, виновно причинени му от ответника Д. Д., както и сумата от 2620лв.-обезщетение за имуществени вреди.

Изложените в исковата молба фактически твърдения са, че на 29.08.2018г., в дискотека „Горски цар“, КК Албена, община Балчик, където имало празненство във връзка с приключване на участие в проект на Националното представителство на студентските съвети „Летен университет“, в слабо осветен коридор на п-образния вход на дискотеката ищецът /въззивник в настоящото производство/ бил пресрещнат от М. Н., член на охраната на дискотеката, който му нанесъл три удара в главата, без ищецът да го е провокирал по някакъв начин. В резултат на това паднал на земята е изгубил съзнание за неопределено време. Когато се свестил около него нямало никой. Лицето му било окървавено, изпитвал силни болки в областта на лявото око, носа и устата. Върнал се в дискотеката за да потърси помощ и с помощ от свой колега, ищецът се върнал на мястото, където му били нанесени ударите, където вече имало стол, на който седял ответникът М. Н., със следи от кръв на дясната ръка. След като го попитали какъв е и каква е причината за нанесените удари, ответникът отговорил, че е охранител и, че на ищеца му няма нищо. В следствие на побоя ищецът получил кръвоизлив под конюнктивата на лявата очна ябълка, оток и кръвонасядане на лицето, кръвонасядане в областта на шията и лявата ключица, частично счупване на короната на първи горен десен зъб, разклащане на първи горен ляв зъб, счупване на нивото на венеца на втори горен ляв зъб, многофрагментарно счупване на горночелюстния синус в ляво, счупване на лява ябълчна кост, счупване на вътрешна стена на синуса на горната челюст в дясно, счупване на носни кости. По повод на този инцидент, с влязло в сила споразумение по НОХД №265/2019г. на РС Балчик М. Е. Н. е бил признат за виновен за това, че на посочената дата е причинил две средни телесни повреди на Д. Д., изразяващи се в счупване на лявата ябълчна кост, предна стена на синуса на горната челюст в ляво и вътрешна стена на синуса на горна челюст в дясно,

всяка една сама по себе си довела до трайно затруднение на дъвченето и говоренето и счупване на коронката на горен зъб в ляво, което е довело до трайно затруднение на дъвченето и говоренето – престъпление по чл.129, ал.1, вр.чл.55, ал.1, т.2, б. “б” НК. Ищецът твърди също че получените телесни увреждания дали отражение върху общото му физически и психично състояние. В резултат на получените две средни телесни повреди, както и получените при побоя кръвонасядания по лицето е претърпял болки и страдания - възстановителният период е протекъл тежко, невъзможност да се храни говори, невъзможност да се самообслужва, лицето му било обезобразено, което се отразило на самочувствието му. По време на извършване на деликта М. Н. бил в трудово правоотношение с ответника „Лъки старс къмпани „ЕООД, което като възложител на работата отговаря за претърпените от ищеца вреди в резултат на нанесения му побой от изпълняващият задължения като охрана в заведението служител. С оглед на това и предвид установената вина на ответниците е предявил и иска си за присъждане на обезщетение в размер на сумата от 95 000 лева,.

В срока по чл.131 ГПК, ответниците не са подали писмен отговор по предявените иски и не са изразили становище по същите в хода на производството.

От представената по първоинстанционното дело справка от ТД на НАПО и съдържащия се в приобщеното досъдебно производство № 115/2018г. на РУ Албена трудов договор е видно, че ответникът М. Н. е работил по трудово правоотношение при втория ответник „Лъки старс къмпани“ЕООД, гр.София в периода 24.05.2018г. – 06.10.2018г. на длъжност портиер, с място на работа- дискотека „Горски цар“ к.к. Албена.

С влязло в сила на 02.10.2019г. споразумение по НОХД № 265/2019г. на РС Балчик, М. Е. Н. е признат за виновен в това, че на 29.08.2018г., в КК Албена, община Балчик, в дискотека „Горски цар“ е причинил на Д. Д. Д. две средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на лявата ябълчна кост, предна стена на синуса на горната челюст в ляво и вътрешна стена на синуса на горна челюст в дясно, всяка една сама по себе си довела до трайно затруднение на дъвченето и говоренето и счупване на коронката на горен зъб в ляво, което е довело до трайно затруднение на дъвченето и говоренето – престъпление по чл.129, ал.1, вр.чл.55, ал.1, т.2, б. “б” НК.

По съществото на спора, съобразно предмета на обжалване и наведените във въззивната жалба оплаквания, становищата на страните по съществото на спора, доказателствата по делото и приложимия закон, настоящият състав на съда намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не е налице спор относно елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл.45 ЗЗД - виновно поведение на ответника М. Н., установено с влязло в сила споразумение, в резултат на което същият е причинил на въззивника телесни увреди, обусловили претърпени болки и страдания. Споразумението, приравнено на влязла в сила присъда по смисъла на чл.300 НК, следва да бъде зачетено относно това дали е извършено деяние,

неговата противоправност и виновността на дееца. Не се спори и относно обстоятелството, че М. Н. по време на извършване на деликта е бил в трудови правоотношения с втория ответник, поради което и същият отговаря за причинените на ищеца вреди на основание чл.49 ЗЗД.

Предвид оплакванията, направени във въззивната жалба спорен пред настоящата инстанция се явява въпросът относно справедливия размер на следващото се обезщетение.

Съгласно задължителните разяснения, дадени в ППВС № 4/1968г. понятието "справедливост" по см. на чл.52 ЗЗД не е абстрактно. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се вземат предвид при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания са характерът и тежестта на травмите, начинът на получаването им, интензитета на търпените болки, емоционални страдания и преживявания, периодът и възможността за пълно възстановяване, евентуално прогнозите за това, наличието на допълнително влошаване състоянието на здравето и др. Следва да бъде изходено и от общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата, както и обществено-икономическата конюнктура към момента на увреждането /отнесими към последното съгласно съдебната практика е размерът на минималната работна заплата към датата на увреждането/.

Съгласно коментираното по-горе споразумение по НОХД № 265/2019г. на РС Балчик, имащо на основание чл.300 ГПК задължителна сила за гражданския съд и по въпроса за вредоносния резултат като част от фактическия състав на престъплението, както и от неоспореното заключение на СМЕ, прието в първоинстанционното производство, при нанесения му побой въззивникът Д. Д. е получил следните травматични увреждания: счупване на коронките на първи горен резец в дясно и втори горен резец в ляво/ на нивото на венеца/, травматична луксация на първи горен резец в ляво, счупване на ябълчната кост, счупване на предната стена на горночелюстния синус в ляво и на медиалната стена на горночелюстния синус в дясно, счупване на носните кости, травматичен оток на лявата лицева половина, кръвоизлив в лява очна ябълка и кръвонасядане на клепачите на лявото око. Описаните от вещото лице увреди, наред с посочените две средни телесни повреди в споразумението, кореспондират на приетата по делото медицинска документация – амбулаторни листи за извършени прегледи непосредствено след инцидента и епикриза от проведено болнично лечение и съгласно заключението същите са в причинна връзка с процесния инцидент. Ето защо и предвид наведените в исковата молба твърдения досежно деянието, от което се твърди, че са получени претендираните в настоящото производство вреди, съдът приема, че всички описани в заключението травми на лицето са настъпили именно в резултат на противоправното поведение на ответника М. Н..

Съгласно заключението всяко едно от получените увреждания е съпроводено с чувство на болка в продължение на 1-2 месеца, през който въззивникът е бил с променен лицеизраз и затруднено хранене. Вещото лице

е посочило, че счупването на ябълчната кост е съпроводено с със счупване на стените на горната челюст на орбитите, което е обусловило затруднение в дъвченето и говоренето за повече от 1 месец, като през възстановителния период не са били необходими и не са били провеждани допълнителни интервенции. Проведеното лечение на травмираните зъби е било задължително и продължително, като в периода на лечение пострадалия е бил със затруднено дъвчене и говорене. В хода на оздравителния процес не са настъпили усложнения.

Съгласно неоспореното заключение на в.л. Т.С. по проведената СПЕ инцидентът се е отразил на психичното състояние на въззивника. В резултат на проявената физическа агресия той е претърпял силни по интензивност физически болки, както и промени в психическото му състояние и поведение, непосредствено след физическото посегателство, обусловени от непредсказуемостта на ситуацията, напрежение, тревожност с клинична характеристика на остра стресова реакция – преходно разстройство със значителна тежест, а след 48 часа поради продължаващите силни болкови изживявания е оформена клинична картина на протрахирана стресова реакция. Последвалите медицински прегледи и изследвания са поддържали влошеното психическо състояние. Клиничното проявление на протрахираната стресова реакция е била с продължителност 5-7 дни. Последвали са симптоми на тежка депресия с висока по интензивност тревожност, свързана с повишено мисловно и визуално преработване на преживяната психотравма. Ищецът е изпаднал в състояние на субективен стрес и емоционално разстройство, като не е потърсил адекватна специализирана психиатрична помощ. Психичното състояние на ищеца приема клиничната характеристика на посттравматично стресово разстройство, което е продължила в период от над една година от инцидента. Към момента на провеждане на изследването ищецът е успял да претърпи, но не и да преработи болезнените чувства и спомени от преживяната тежка психотравма и настъпилите негативни последици. Причиненото му страдание и унижение е заседнало дълбоко в съзнанието му. Според вещото лице ищецът е емоционално лабилен със значително намалени по интензивност и честота кошмарни сънища и внезапна поява на спомени от преживяната ситуация.

За установяване на претърпените болки и негативни преживявания по делото са събрани и гласни доказателства – показанията на св.А.П. и А.Д. които съдът кредитира като кореспондиращи на останалия доказателствен материал и възпроизвеждащи непосредствени впечатления относно състоянието на въззивника след инцидента и по време на възстановителния процес. Според същите, ищецът усещал силна болка, цялото му лице било подуто, течала кръв от носа му, челюстта му била „изпаднала“, окото му се затваряло. След разпита в РУ Албена през целия път до гр.София едва дишал, плюел кръв, окото му се затворило от отока, не можел да се храни. Целият бил посинен подут и изцапан с кръв, имал счупени зъби. Около два месеца след побоя не можел да се храни нормално, защото имал счупвания на челюстта и му правили операция. Първия месец се хранел със сламка, останал и без два предни зъба. Окото му и до настоящия момент било деформирано и

не се е възстановило напълно. Имал нужда от помощ, най-вече в първите дни след изписването му от болницата и изпитвал силни болки дори при преглъщане на вода. Свидетелката Д. сочи също така, че след като го изписали от болницата ищецът изпаднал в депресия, станал раздразнителен, избухлив, не можел да спи нормално. 3-4 месеца след изписването се поуспокоил, но проблемите със съня останали. През първия месец след инцидента не излизал от дома си, не се виждал с приятелите си, не общувал никого, имал проблеми с комуникацията заради счупените зъби. Преди инцидента бил весел човек и никога не избягвал компанията на приятели.

С оглед на така установеното от фактическа страна съдът намира, че присъдената от първоинстанционния съд сума от 25 000 лева е справедлив еквивалент на следващото се обезщетение по чл.52 ЗЗД за претърпените от въззивника неимуществени вреди.

За да определи този размер съдът отчита, че в резултат на побоя Д. е получил две средни телесни повреди, причинили разстройство на здравето, както и по-леки травми на лицето /хематоми, кръвоизливи, фрактури на горни резци/. Както непосредствено при инцидента, така и в продължение на около два месеца същият е изпитвал значителни по интензитета физически болки, неудобства и морални страдания, в първите една-две седмици е имал затруднения в храненето, нуждаел се е от помощта на близките си. Преживяното е рефлектирало и върху психо-емоционалното му състояние – инцидентът е повишил неговата невротичност, раздразнителност, вътрешна тревожност, свързана с моментите в които се правят асоциации или аналогии с преживяното, във външното му поведение все още се набелязва вътрешно напрежение и безпокойство, и в този смисъл е повлиял и на начина на социален живот, който е водил до този момент.

При определяне на този размер съдът отчита и начина, при който е настъпило увреждането – извършен побой, без данни за провокативно или реципрочно поведение от страна на пострадалия.

В същото време следва да бъде съобразено, че оздравителният процес като цяло е приключил в рамките на обичайното /1-2 месеца/, както и че не са настъпили усложнения по време на възстановителния процес и негативните последици от увредата макар и все още да създават неудобства са преодолими и не са с траен интензитет.

Съдът намира, че определеният размер кореспондира и на общественото възприятие за справедливост, както и на икономическата конюнктура към датата на деликта.

По гореизложените съображения предявеният иск е основателен до размер на сумата от 25 000 лева.

С оглед съвпадането на изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Разноски за въззивното производство са претендирани от въззивника, като предвид изхода от спора, такива не следва да му се присъждат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260006/29.04.2022г., постановено по гр. дело № 288/2020г. по описа на Окръжен съд Добрич, в частта, с която са отхвърлени исковете предявени срещу „Лъки старс къмпани“ ЕООД гр.София и М. Е. Н. от с. Овчарово, община Балчик солидарно да заплатят на Д. Д. Д. ЕГН ***** от гр.София обезщетение за неимуществени вреди-претърпени болки и страдания и стрес, причинени от нанесен от М. Е. Н. побой на 29.08.2018г. телесни увреждания, за което ответникът М. Е. Н. е признат за виновен с одобрено по реда на чл.138 от НПК споразумение по ДП №115/2018г. на РУ Албена, за разликата над присъдените 25 000лв. до претендираните 95 000лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането-29.08.2018г.

В останалата му част първоинстанционното решение не е обжалвано .

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК, с касационна жалба пред Върховния касационен съд, в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____